

12.8.67, יום ב'

בא אצלי הבוקר סטודנט משה לנדוור - לומד כלכלה ומדעי המדינה -
הזמיןנו לוועידה העולמית של הסטודנטים היהודים. סטודנטים אמריקנים
שחתפים רק כמשקיפים. גם סטודנטים צרפתיים רק משקיפים - כמחאה על קבלת
סטודנטים מאיגוד "עוור" (סטודנטים מצפון אפריקה שמטרתם לעלות לארץ).
לוועידה היא בבית אלישבע. אני אבוא לשם ביום ד' בשעה חשע וחצי בבוקר
שיחה של שו"ח. לדבריו יש התעוררות בקרב הסטודנטים בארץ להכיר יותר את
עבר.

בארבע אה"צ יצאתי לאשדוד. ביקרתי בתחנת הכוח 150 אלף קילוואט
בנמל. היה שם גם הלל. הוא מבטיח אותי שביאנואר 1965 כבר יוכל לייצא
פרי מנמל אילת.

בשש וחצי באתי לאספה המגרש היה מלא - היו אלפים. "הבוקר" מנה מספר
הנאספים כגדאה ומצא שהיו רק "כמה מאות איש". לא דיברתי על בחירות אלא
חכנית פעולתנו בארץ עם אחד וארץ פוריה וחטיבות אשדוד. חמשה לפני שבע
סיימתי דברי ומיד חזרתי לירושלים.